

Sygn. akt II Cz 531 /14

POSTANOWIENIE

Dnia 29 sierpnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Bogumił Goraj

Sędziowie: SO Irena Dobosiewicz

SO Tomasz Adamski (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 29 sierpnia 2014 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela (...) Banku Spółki Akcyjnej we W.

przeciwko dłużnikowi A. N.

o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu

na skutek zażalenia dłużniczki

na postanowienie Sądu Rejonowego w Świeciu z dnia-18 lipca 2013 roku sygn.

akt I Co 307/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

II Cz 531/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 18 lipca 2013 roku Sąd Rejonowy w Świeciu nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) wystawionemu dnia 15 lutego 2013 roku przez (...) Bank S.A. we W. przeciwko dłużniczce A. N..

Sąd I instancji wskazał, że bankowy tytuł egzekucyjny spełnia warunki określone w art. 96 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo bankowe, a dłużnik złożył wymagane w art. 97 ust. 1 oświadczenie o poddaniu się egzekucji. Wobec powyższego sąd orzekł na podstawie art. 782 kpc zgodnie z wnioskiem nadając klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniosła dłużniczka A. N. wskazując, że bank nie zawiadomił jej o wypowiedzeniu umowy, ani o wszczęciu egzekucji, dodała, że opóźnienie w spłacie należności na rzecz banku wynika z przyczyn od niej niezależnych, a wreszcie zakwestionowała wysokość naliczonych w bankowym tytule egzekucyjnym kosztów. Wobec powyższego skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

W odpowiedzi na zażalenie wierzyciel - reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym - wniósł o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 96 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo bankowe na podstawie ksiąg banków lub innych dokumentów związanych z dokonywaniem czynności bankowych banki mogą wystawiać bankowe tytuły egzekucyjne.

W myśl art. 97 ust. 1 cytowanej ustawy tytuł taki może być podstawą egzekucji prowadzonej według przepisów Kodeksu postępowania cywilnego po nadaniu mu przez sąd klauzuli wykonalności przeciwko osobie, która bezpośrednio z bankiem dokonywała czynności bankowej albo jest dłużnikiem banku z tytułu zabezpieczenia

wierzytelności banku wynikającej z czynności bankowej i złożyła pisemne oświadczenie o poddaniu się egzekucji oraz gdy roszczenie objęte tytułem wynika bezpośrednio z tej czynności bankowej lub jej zabezpieczenia.

Nadając klauzulę wykonalności sąd bada, czy tytuł spełnia wymogi określone w art. 96 ust. 2 Prawa bankowego oraz czy spełnione są wymogi nadawania klauzuli określone w art. 97 ust. 1 w/w ustawy (pisemne oświadczenie dłużnika o poddaniu się egzekucji z określeniem kwoty, do której poddaje się egzekucji i ostatecznym terminem, do którego bank może wystąpić o nadanie klauzuli wykonalności).

Opisany w sentencji bankowy tytuł egzekucyjny spełnia wszystkie wymogi określone w art. 96 ust. 2 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe, a osoba wskazana jako dłużnik osobiście dokonywała czynności bankowej, zaś roszczenie banku wynika bezpośrednio z tej czynności.

Zgodnie z art. 97 ustawy z 29.08.97 r. Prawo bankowe dłużnik złożył pisemne oświadczenie o poddaniu się egzekucji, w którym określono kwotę, do której dłużnik poddał się egzekucji oraz ostateczny termin, do którego bank może wystąpić o nadanie klauzuli wykonalności.

Wobec powyższego na podstawie art. 97 ust. 1 i 3 powołanej wyżej ustawy Prawo bankowe i art. 781 § 2 k.p.c. należało opisanemu w sentencji tytułowi nadać klauzulę wykonalności, tak jak to uczynił sąd I instancji.

Sąd odwoławczy wskazuje, że zarzuty merytoryczne, co istnienia obowiązku stwierdzonego w tytule wykonawczym czy też terminu lub warunków jego spełnienia skarżący może podnosić w toku procesu o pobawienie tytułu wykonawczego wykonalności, a nie w ramach niniejszego postępowania, które ograniczone jest do badania kwestii formalnych.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy zażalenie uznał za bezzasadne i na podstawie przepisów art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc je oddalił.

Wobec braku wniosku pełnomocnika wierzyciela będącego radcą prawnym o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego, sąd nie zasądził z tego tytułu żadnych kosztów (art. 109 § 1 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc).